

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Με αφορμή τη "συμφωνία για εξειδικευμένους εργάτες" που υπογράφηκε ανάμεσα στη Τουρκία και το παράνομο καθεστώς στα βορρά, οι συμπατριώτες στα κατεχόμενα, διαμαρτύρονται για τα τεκταινόμενα από την Άγκυρα, εκφράζοντας ταυτόχρονα την αγωνία τους για το μέλλον τους σαν Κυπρίων.

Οι πραγματικοί στόχοι και σκοποί της συμφωνίας για τους "εξειδικευμένους εργάτες" είναι διαφανείς και σε καμιά από τις δύο κυπριακές πλευρές δεν μπορούν να αφήσουν καμιά αμφιβολία.

Η πολιτική της μαζικής μεταφοράς "εποχιακών εργατών" από την Τουρκία και η ύπαρξη σημαντικής ανεργίας στα κατεχόμενα, επιβεβαιώνουν ότι η εισαγωγή πρόσθετων εργατών, με κανένα απολύτως οικονομικό κανόνα δεν δικαιολογείται και ακόμα λιγότερο μπορεί να είναι απότοκη της ορθολογιστικής οικονομικής σκέψης του οικονομολόγου Τούρκου Πρωθυπουργού. Επομένως κάπου αλλού στοχεύει, στην αλλαγή του δημογραφικού χαρακτήρα της χώρας.

Τη προσπάθεια της αυτή, δεν μπόρεσε η Τουρκία να συσκοτίσει και δεν είναι λίγες οι φορές που διαβλέποντας το σοβαρό κίνδυνο, τη κατάγγειλε η κυπριακή κυβέρνηση σε πολλά διεθνή βήματα, συμπεριλαμβανομένου και εκείνου των Ηνωμένων Εθνών. Όμως οι καταγγελίες εδράζονταν και περιορίζονταν στην ανησυχία για την αλλοίωση της σχέσης "Ελλήνων-Τούρκων", χωρίς καθόλου να λαμβάνονται υπόψη οι επιπτώσεις του εθνικισμού στους ίδιους τους Τουρκοκυπρίους. Κι' αυτό γιατί η πολιτική της Κυπριακής Κυβέρνησης και μεγάλης μερίδας της Ελληνοκυπριακής πλευράς γενικότερα, εστιάζεται στο θέμα της επιβίωσης του κυπριακού ελληνισμού, παραγνωρίζοντας ή στη καλλίτερη περίπτωση υποβαθμίζοντας, τον παράγοντα τουρκοκύπριοι και τη σημασία της ύπαρξης τους σαν παράγοντα διατήρησης της φυσιογνωμίας της σύγχρονης Κύπρου.

Όμως τον κίνδυνο που αδυνατούμε εμείς να συνειδητοποιήσουμε, όσον αφορά τους συμπατριώτες μας στα κατεχόμενα, από την αρχή συνειδητοποίησαν οι ίδιοι οι Τουρκοκύπριοι και δεν είναι λίγες οι φορές που διαμαρτυρήθηκαν και αγωνίστηκαν να σταματήσουν τη "πολιτογράφηση" Τούρκων σε κατοίκους του παράνομου κράτους. Δεν είναι ακόμα λίγες οι φορές που διαμαρτυρήθηκαν για κάποια ισλαμικά κηρύγματα ή ακόμα την εισαγωγή στο κατεχόμενο βορρά συνηθειών και συστημάτων ξένων προς την Κύπρο.

Οι διαμαρτυρίες και ο αγώνας των Τουρκοκυπρίων εντατικοποιήθηκαν τις τελευταίες μέρες, όταν για άλλη μια φορά έγιναν καθαροί οι στόχοι της Τουρκίας και όταν ο κίνδυνος να μετατραπούν σε μειονότητα στα κατεχόμενα και να αφομοιωθούν αποβάλλοντας οποιαδήποτε στοιχεία κυπριωτισμού, έχει γίνει πια ψηλαφήσιμος.

Πράγματι, δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς ότι, λόγω της μετανάστευσης των Τουρκοκυπρίων εξαιτίας των συνθηκών που επικρατούν στα κατεχόμενα, της ανεργίας καθώς επίσης και της συνεχούς εισαγωγής εποίκων είτε υπό μορφή εποχιακών εργατών, είτε τουριστών είτε στρατιωτικών που επολέμησαν το 74, δεν θ' αργήσει η ώρα που η αναλογία Τούρκων/Τουρκοκυπρίων θα αντιστραφεί προς όφελος των πρώτων.

Και ενώ οι αντιδράσεις και η αγωνία των Τουρκοκυπρίων κορυφώνονται, εμείς από δω ουσιαστικά χαιρόμαστε γιατί γίνονται διαμαρτυρίες και προκαλείται αναταραχή στο καθεστώς του κ. Ντενιτάς, χωρίς να συναισθανόμαστε τις προεκτάσεις αυτής της ιστορίας και χωρίς να

δίνουμε στον Τουρκοκύπριο να καταλάβει ότι τουλάχιστον κατανοούμε τον αγώνα του, για την αποφυγή της πλήρους τουρκοποίησης των κατεχομένων και της εξάλειψης οτιδήποτε κυπριακού.

Είναι η γνώμη μας ότι, πέρα από τις διαμαρτυρίες και τα διαβήματα της Κυβέρνησης στα διάφορα διεθνή βήματα, ο αγώνας αυτός των τουρκοκυπρίων αφήνει αδιάφορη την Κυβέρνηση και τον μέσο ελληνοκύπριο, που πολύ λίγο ή και καθόλου δεν συνειδητοποιεί ότι ο αγώνας των Τουρκοκυπρίων είναι αγώνας όλων των Κυπρίων, αφού αντικειμενικός τους στόχος είναι η παρεμπόδιση της εισροής εποίκων από την Τουρκία και της τουρκοποίησης των κατεχομένων.

Απουσιάζει η συναίσθηση ότι ο αγώνας των Τουρκοκυπρίων γίνεται για την κοινή πατρίδα και την αποφυγή αλλοίωσης της φυσιογνωμίας της και το κυριότερο, της αποφυγής δημιουργίας των προϋποθέσεων που θα παγιώσουν τη διχοτόμηση και θα διευκολύνουν την προσάρτηση των κατεχομένων από την Τουρκία.

Δυστυχώς, οι προσπάθειες αυτές αντικρύζονται στη καλλίτερη περίπτωση με απάθεια, σαν να πρόκειται για πράγματα που συμβαίνουν σε άλλη χώρα, τη στιγμή που θάπρεπε να αντικρυστούν με ενεργό συμπάθεια.

Δεν θάπρεπε να ήταν δύσκολο να συνειδητοποιηθεί πόσο δύσκολη είναι οποιαδήποτε αντίδραση και μορφή αγώνα στον κατεχόμενο βορρά και πόσο θα ήταν σημαντικό για τους ίδιους τους Τουρκοκύπριους να διαπιστώνουν ότι ο αγώνας για την κοινή πατρίδα γίνεται σωστά αντιληπτός από τη δική μας πλευρά και εκτιμάται.

Όταν κάποιοι άλλοι Κύπριοι - έτσι είναι και κανένα δικαίωμα δεν έχουμε να το αμφισβητούμε - αγωνίζονται και προσπαθούν για την Κύπρο, δεν φτάνει να καταγγέλλουμε μόνο την Τουρκία, αλλά είναι καιρός να ενώσουμε τη φωνή μας μαζί τους. Η φωνή των Τουρκοκυπρίων που υψώνεται ενάντια στα σχέδια της Τουρκίας είναι η ίδια με εκείνη των Ελληνοκυπρίων, που με την ίδια αγωνία βλέπουν τον κίνδυνο αφανισμού της χώρας μας.

Δεν θα πρέπει η μισαλλοδοξία και ο σωβινισμός να εμποδίζουν να φτάνουν σε μας τα καθαρά αυτά μηνύματα αγάπης, ενδιαφέροντος και αγωνίας για την κοινή μας πατρίδα. Θα πρέπει εμείς, τα πολιτικά κόμματα, και κυρίως η Κυβέρνηση, να βρούμε τον τρόπο ενθάρρυνσης και συμπαράστασης στην προσπάθεια των Τουρκοκυπρίων να αποτρέψουν την αφομοίωση των κατεχομένων με την Τουρκία, ενώνοντας μαζί τους τη φωνή μας και προπάντων ξεκαθαρίζοντας τους στόχους μας όσον αφορά τη λύση του Κυπριακού προβλήματος.

Η προσπάθεια των Τουρκοκυπρίων δεν θα πρέπει να μας αφήνει αδιάφορους. Τους βοηθήσουμε αν τους δείξουμε ότι τους νοιώθουμε. Άλλωστε ο αγώνας τους γίνεται στη δική μας γη για το ίδιο μέλλον στην κοινή μας πατρίδα, με τον ίδιο στόχο...